

PREGS I PREGUNTES

Rodolfo plora

Un personatge que em fascina des de fa anys és Rodolfo Martín Villa. D'ell s'explica que va amb cotxe oficial des dels divuit anys, quan va ser nomenat *jefe nacional* del Sindicato Español Universitario, l'organització única dels estudiants falangistes. Després passà, l'any 1969, per la secretaria general del sindicat vertical franquista, l'any 1974, pel càrrec de governador civil de Barcelona i *jefe provincial* del Movimiento Nacional fins que, l'11 de desembre del 1975, va aconseguir, per primera vegada, asseure's al consell de ministres, aleshores presidit per Carlos Arias Navarro. Des d'aleshores, la seva carrera encara ha anat millor. Amb la UCD va tornar a ser ministre i fins i tot va arribar a vicepresident primer d'Adolfo Suárez. El PP, en canvi, li va estalviar els càrrecs polítics (què se li podia oferir per sota de la Presidència del Govern?), però, per contra, el va voler fer ric. Per això li van donar la presidència d'Endesa. A canvi, només li van demanar un servei: assumir la funció de comissionat pel cas Prestige, una feina que, com sempre, va executar amb absoluta satisfacció del Govern. Ara, la nova conjuntura política l'ha promocionat a la presidència de Sogecable. Així, quan vulguem veure el Madrid-Barça, una pel·lícula d'estrena o alguna altra cosa menys confessable contribuïrem modestament a l'èxit del personatge. Una gran notícia perquè aquest serà el primer cop en què el producte que ens ven Martín Villa serà d'adquisició opcional. L'altre dia l'escoltava a la SER queixant-se llastimosament de la desaparició de les estàtues de Franco, i em vaig entendre. Potser serà l'única vegada en què Rodolfo Martín Villa haurà demostrat algun sentiment. Se'ns fa gran.

Salvador Cot

La crònica

El sol del Fòrum i el sou dels capellans

Dimarts, 29 de març

Els sòl del Fòrum. L'assemblea del Fòrum de les Cultures aprova els comptes d'aquell esdeveniment i liquida el consorci que el va muntar tancant caixa amb 100.000 euros de superàvit. Tot i així, sembla que l'atracció de la zona continua igual que quan es va celebrar aquesta festa de la interculturalitat, i quan arriba el moment d'utilitzar l'espai, tot són excuses. La Comissió del Mercat de Telecomunicacions (CMT), que ha de traslladar-se de Madrid a Barcelona –gràcies al tarannà del nou Govern espanyol–, ha rebutjat traslladar-se al Fòrum. La CMT ja ha fet saber que busca un emplaçament al passeig de Gràcia, una mica més cèntric que l'espai ocupat pel Fòrum. Per fer-se perdonar, el Ministeri d'Indústria ha fet saber que finançarà la construcció del 80% de la placa fotovoltaica que es construirà a l'esplanada del Fòrum i que serà més gran que l'existent. L'antiga i la nova seran el conjunt d'energia solar més gran de l'estat. De fòrum a torradora gegant, vaja.

De la Loto a la ruleta russa. El consell d'administració de l'Entitat Autònoma de Jocs i Apostes (EAJA) ha decidit que sigui la unió temporal d'empreses (UTE), formada per Indra Sistemas i la nord-americana Scientific Games International, qui gestioni les loteries de la Generalitat de Catalunya, en comptes de Luditec-Gtech. Segons el director general del Joc i Espectacles de la Generalitat de Catalunya, Xavier Guitart, l'oferta rebuda permetrà un "estalvi de fins a 5 milions d'euros l'any" al Departament de Benestar i Família, on van a parar els guanys de les loteries.

Les empreses guanyadores han anunciat que impulsaran els jocs a través de la telefonia mòbil i d'Internet i que ampliaran els jocs ja existents a Catalunya –la Loto Ràpid, la Loto 6/49, el Trio, el Super 10, la Loto Express, el Pica 5 i el

Pica 3–. Compte que Indra, que també es dedica a la tecnologia militar, no acabi barrejant aquesta tecnologia amb les dels jocs i apostes: podria ser una ruleta russa...

Els transports, al límit... ...De la dissolució. Així és com sembla que es troba l'Empresa Municipal de Transports (EMT) de València, segons l'auditoria realitzada per Deloitte&Touch i feta pública aquest dimarts. Usuaris i treballadors prou coneixen, per experiència i patiments propis, el (mal) funcionament dels transports municipals. Però el pacient sembla que està més greu del que mostrava: amb unes pèrdues de 48 milions d'euros l'any 2004, i malgrat els 37 milions que sembla que hi ha previst de rebre de diverses administracions, els auditors afirmen que sense una ampliació de capital, l'empresa s'haurà de dissoldre en un termini de dos mesos. Per la seva banda, el president d'EMT, regidor del PP a l'Ajuntament de València, ja ha declarat que la situació està sota control. En tot cas, no passa res: per acostumar el cos a la Copa de l'Amèrica, d'aquí al 2007 circulem amb barca.

Dimecres, 30 de març

L'OCB no convoca eleccions, de moment. L'Assemblea de socis de l'Obra Cultural Balear (OCB) decideix que no convocarà eleccions a presidència, tal com proposà el comitè de direcció nomenat després de la dimissió del president, Sebastià Frau, ara fa un mes. D'altra banda, la gerent, nomenada per Frau fa pocs mesos, també ha dimitit. Si bé les eleccions de moment no tenen data, sí que en té, però, la propera Diada, el maig vinent, que, agradi o no, el comitè directiu interí haurà d'afrontar.

Per sou, l'almoïna. Es fa públic que el bisbe de Sogorb-Castelló, l'ultraconservador Juan Antonio Reig Pla, ha decidit reduir l'aportació del bisbat al sou dels

ALL I PEBRE

A dalt, imatge de la zona on es va celebrar el Forum de les Cultures. Si ja va costar fer que la gent hi anés durant l'esdeveniment, sembla que ara costa encara més omplir-lo de vida. A sota, el bisbe de Sagoró-Castelló, Juan Antonio Reig Pla, que ha reduït el sou dels capellans: algunes veus recorden les pèrdues econòmiques de la diòcesi per les operacions borsàries del bisbe.

capellans de la seva diòcesi, comminant-los a recaptar més diners de les almoines, per compensar. És a dir, que si el capellà de Vilafranca (Alt Maestrat), un dels clergues que ha denunciat la situació, cobrava 520 euros del bisbat (d'un sou que voreja els 600 euros el mes), amb la nova norma en cobrarà 295. Algunes de les veus que s'han sentit per denunciar la situació (fa temps que Reig Pla "va perdre el nord i només segueix el seu nord", declarava a una emissora el mossèn de la parròquia de l'Esperança de Castelló, per exemple) han recordat les pèrdues milionàries que van comportar per a la diòcesi castellonenca, els anys 2002 i 2003, les fallides inversions borsàries del bisbe.

Palau sense orquestra. És només una de les incerteses que planen sobre el futur Palau de les Arts de València: el secretari autonòmic d'Esdeveniments i

Grans Projectes [sic] de la Generalitat Valenciana, Luís Lobón, admet públicament que l'edifici de Santiago Calatrava encara no tindrà orquestra el 8 d'octubre, data prevista per a la inauguració. "Serà més ampli que un palau d'òpera, però serà un palau d'òpera", declara Lobón. De moment, com a mínim, que li posin orquestra.

Dijous, 31 de març

El PP balear descarta el català obligatori a l'Estatut. El Govern balear (PP) no accepta la petició del PSM que el futur Estatut reformat incorpori l'obligatorietat de conèixer el català. El PSOE, per la seua banda, oficialment encara s'està "pensant" la qüestió. Cal recordar que el PP té majoria absoluta en el Parlament balear. Per tant, la proposta del PSM no sembla que tingui cap opció de convertir-se en realitat.

L'Estatut va despulpat

El procés de redacció de l'Estatut de Catalunya comença a passar com el conte del rei que va despulpat pel carrer, però tothom li riu les gràcies i ningú no s'atreveix a explicar-li la veritat, fins que un nen assenyala l'obvietat: va despulpat. Amb el procés de redacció del nou Estatut passa una mica el mateix: tothom veu que va pel camí del pedregar, que no hi ha acords en cap tema essencial, però ningú no s'atreveix a dir-ho públicament, per no ser acusat d'obstruccionista.

La ponència parlamentària està a punt de finalitzar la primera lectura del text, no hi ha acord en el 60% de l'articulat i continua sense haver-hi consens en temes bàsics, com la definició de Catalunya com a nació —una obvietat—, o el nou model de finançament —una necessitat—, ni tan sols en la preemtorietat de blindar les noves competències. A aquesta manca de consens intern s'afegeixen des de fora els missatges del Govern del PSOE avisant que no acceptaran cap Estatut que plantegi una relació bilateral amb Espanya ni un sistema de finançament que no sigui aplicable a la resta de comunitats autònomes. És a dir, que no estan disposats a acceptar un Estatut realment ambiciós, tot i les bones paraules de Zapatero.

La sensació de fracàs és cada dia més evident, però ningú no ho denuncia. Per part del Govern, és lògic, ja que el PSC i ICV sempre diuen que tot va bé fins i tot quan s'ensorra el Carmel. ERC tampoc no pot dir res perquè seria qüestionar la seva aposta estratègica per un govern d'esquerra. CiU calla perquè continua acomplexada, té por que l'acusin de radical, i sospita, amb raó, que el tripartit li vol carregar el mort del fracàs de l'Estatut. I el PP es frega les mans.

Pere Martí